

MIJN HUIS

Marc en Ines verbouwden twaalf jaar aan hun mas in de Franse Cévennes.

Deze zomer kijkt woonexpert Björn Cocquyt elke week binnen in een bijzonder tweede verblijf. Het kostte Ines Van Mele (46) en haar man Marc (57) twaalf jaar om hun mas uit 1660 in de Franse Cévennes te renoveren. Het koppel deed dan ook alles zelf, van het metselen van de zwembadkuip tot het decoreren van de kamers.

Magische mas

Het is de eerste keer in tien maanden dat Ines en Marc terug in de groene regio ten noorden van Montpellier vertoeven. Eerder mocht niet, door corona. «Alles lag er nog 'ça va' bij, maar dat vonden we niet het belangrijkste. We keken er vooral naar uit om nog eens van ons tweede verblijf te genieten. Hoewel we het huis al sinds 2005 hebben, is het nog niet zo heel lang klaar», vertelt Ines. De mas — een oude boerderij die boven op rotsen is gebouwd met de harde ondergrond als fundering — was vroeger een zijderupsenkwekerij en moest stevig onder handen genomen worden. Ines en Marc knapten alles eigenhandig op. «We hadden geen enkele achtergrond in de bouw, want we baatten een kapperszaak uit. In het begin was het plezierig, zeker met vrienden die op bezoek kwamen en hielpen, maar op het einde was het slopend op alle vlakken: mentaal, fysiek en financieel.»

Sfeerterrassen

Toen het koppel de mas kocht, was de tuin van 4.000 m² niet veel meer dan een weide waarop een boer af en toe zijn schapen liet grazen. Ines en Marc maakten er verschillende terrassen: een overdekt eethoekje aan het huis, een zithoek in de schaduw van de bomen, een lounge in het half open poolhouse... Elk plekje heeft zijn eigen sfeer en biedt een andere blik op het dorpje en het nationaal park van de Cévennes.

Meubelstress

«Een van de moeilijkste dingen vond ik de zoektocht naar de juiste materialen en meubels. In België stap je een winkel binnen, kies je spullen die je leuk vindt en zoveel weken later worden ze aan je voordeur geleverd. Maar in Frankrijk verloopt dat helemaal niet zo vlot. Ik raakte daar zo door gefrustreerd dat ik besliste om een carrièreswitch te maken en tweede verblijvers te helpen bij de inrichting. Een vakantie woning moet ook een thuis zijn, en dat kan pas met een passend interieur.» Nochtans was het oorspronkelijke doel om zich permanent in Frankrijk te vestigen. «We deelden de mas op in een huis met vijf slaap- en badkamers en in een appartementje. Daar zouden wij verblijven om huurders een hotelservice aan te bieden, zonder hun privacy te moeten verstoren. Maar door de lange renovatie begon Marc er anders tegen aan te kijken, en zelf heb ik sinds corona meer en meer werk in België. We zoeken nu een koppel om in onze plaats Mas Magique uit te baten. Als het huis vrij is, komen we dan zelf naar hier op vakantie. We krijgen het niet over ons hart om de mas te verkopen, want daarvoor is de emotionele waarde te groot.»
Meer info: www.satorihome.be

Cyberarchitect

«Tijdens de twaalf jaar durende renovatie hebben we ons eens een hele zomer gefocust op de aanleg van het overloopzwembad en het terras rond. Het was een hele uitdaging om de kuip te metselen, maar zoals zo vaak konden we rekenen op Michel, een vriend die architect is bij de provincie Oost-Vlaanderen. We noemden hem onze cyberarchitect, omdat we altijd overlegden via Skype. Zijn advies was goud waard.»

Foto's: www.uwimmo.fotograaf.be - Tineke Thys

Engelengeduld

Ines en Marc kozen nooit voor de makkelijkste oplossing, maar zochten steeds naar wat het beste paste bij het huis. «We hadden bij een handelaar een standaardkeuken kunnen kopen, maar die zou afbreuk doen aan de ruimte. Daarom maakten we er zelf een met oude wagonplanken. Die moesten we eerst schoonspuiten met een hogedrukreiniger, daarna schuren en schaven, op maat zagen en uiteindelijk verwerken tot kastjes. Het was een klus waar we engelengeduld voor nodig hadden.» De ruimte was voordien een kelder. Azuurblauwe zelliges fleuren ze op. Het klassieke fornuis is van Boretti.

Authentieke charme

«Wanneer in deze regio een mas gerenoveerd wordt, verdwijnen de prachtige muren meestal achter een wand van gipskarton en wordt alles kaarsrecht gemaakt. Als wij iets nieuws toevoegden, probeerden we om het bij het bestaande te laten aansluiten. Zo zijn de muren geïsoleerd met een dikke laag kalkhennep en afgewerkt met leem. Ze hebben een mooie, natuurlijke uitstraling die past bij de robuuste stenen.» De tafel is een eigen ontwerp met eiken planken en een stalen onderstel. Erboven hangen liefst zestig lampjes die Ines gedurende twee weken stuk voor stuk in elkaar stak.

Kopenhagens koper

«Tijdens een trip naar Kopenhagen zag ik een plafond dat met bladgoud was bekleed in een cafeetje. Ik nam er een foto van en toonde die aan een vriendin die restaurateur is. Ze vertelde me dat je met een oude techniek koperblad op een ondergrond kunt aanbrengen, en niet veel later probeerde ik dat uit in een van de slaapkamers. Sowiens doe ik op reis veel inspiratie op. Aan de Arabische accenten kun je zien dat we eens naar Marokko zijn geweest, en voor de nis in een van de slaapkamers baseerde ik me op de kerkjes uit de streek.»

Doe-het-zelf tadelakt

De muren zijn geschilderd met zelf samengestelde kalkverf. «Dat is typisch voor deze streek. Het gaat vaak om okertinten met pigment dat ontgonnen wordt in de groeven in Roussillon. Van hieruit is het ruim 150 kilometer rijden, maar toch trokken we erheen om een cursus te volgen. We leerden er ook tadelakt aanbrengen, een Marokkaanse pleisterstechniek waarbij de pleister waterdicht wordt gemaakt door veelvuldig boenen. Op het einde gebeurt dat zelfs met kleine keien. Het duurt dus een tijd voor alles klaar is. In de slaap- en badkamers speelden we met kleuren, van zwart tot roze. De organische structuur sluit mooi aan bij de rest.»